

Sygn. akt VI W 158/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Rusin – Gielniewska

Protokolant Anna Pawlik

po rozpoznaniu w dniach 9 października 2013 roku, 16 maja 2014 roku, 24 czerwca 2014 roku sprawy

A. W. syna S. i W. z domu S.,

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że:

od 13 marca 2013 roku do 23 kwietnia 2013 roku uchylał się od obowiązku posiadania dowodu osobistego, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 roku o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zmianami),

tj. popełnienie wykroczenia z art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 roku o ewidencji ludności i dowodach osobistych

I. obwinionego A. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. z art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych i na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 50 złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 30 złotych tytułem opłaty.

VI W 158/13

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych w art. 34 ust. 1 pkt 1 wprowadziła na osobę będącą obywatelem polskim i zamieszkałą w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek posiadania dowodu osobistego od ukończenia 18 roku życia.

W okresie od 2001 roku do 31 grudnia 2007 roku na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 12 września 2002 r zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. NR 183, poz. 1522), trwała wymiana starych dowodów osobistych tzw. książeczkowych na nowe tzw. spersonalizowane karty identyfikacyjne.

Na podstawie ustawy z 7 września 2007 roku o czasowym posługiwaniu się dowodami osobistymi wydanymi przed 1 stycznia 2001 roku (D. U. Nr 191, poz. 1363), wydłużono ważności dowodów osobistych do 31 marca 2008 roku.

Oznacza to, że od 1 kwietnia 2008 roku książeczkowe dowody osobiste mocą ustawy straciły swoją ważność i nie stwierdzają tożsamości osoby ani nie poświadczają obywatelstwa polskiego.

Zgodnie z art. 44 pkt 2 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 lutego 2009 r. w sprawie wzoru dowodu osobistego oraz trybu postępowania w sprawach wydawania

dowodów osobistych, ich unieważniania, wymiany, zwrotu lub utraty (Dz. U. z dnia 24 marca 2009 r.) ustalono tryb postępowania w sprawie wydania dowodu osobistego.

Zgodnie z § 3. 1 oraz § 5. 1 wniosek o wydanie dowodu osobistego składa się osobiście, z wyjątkiem osoby małoletniej i osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie.

Bezsporne jest, że do 1 marca 2013 roku obwiniony nie wniósł o wymianę dowodu osobistego.

Pismem z 1 marca 2013 roku, doręczonym 13 marca 2013 roku, Prezydent Miasta Ś. powiadomił obwinionego o konieczności niezwłocznej wymiany dowodu osobistego, doręczając wniosek o wydanie dowodu osobistego.

dowód

pismo z 1 marca 2013 r., dowód doręczenia k. 10-11

Bezspornym jest, że w okresie od 13 marca 2013 roku do 23 kwietnia 2013 roku obwiniony uchylał się od obowiązku posiadania dowodu osobistego.

Bezspornym jest, że obwiniony złożył wniosek o dowód osobisty w toku postępowania 23 czerwca 2014 roku.

Obwiniony w postępowaniu sądowym odmówił złożenia wyjaśnień. W swoim oświadczeniu złożonym 16 maja 2014 roku zakwestionował wniosek o ukaranie. Zdaniem obwinionego posiadany przez niego książeczkowy dowód osobisty jest ważny, gdyż był wydany bezterminowo.

Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi podstawy do przypisania obwinionemu winy i sprawstwa w zakresie zarzucanego mu wykroczenia z art. 55 pkt 1 zgodnie z którym, kto uchyla się od obowiązku posiadania lub wymiany dowodu osobistego podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny.

Brzmienie art. 34 ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych nie pozostawia żadnych wątpliwości. Obwiniony miał obowiązek wymiany dowodu osobistego.

Obwiniony celowo w okresie w wskazanym w zarzucie nie podjął żadnych starań zmierzających do wypełnienia prawem nałożonego obowiązku, w tym przypadku obowiązku wymiany dowodu osobistego. Jego stanowisko w tym względzie opierało się na przekonaniu, że posiadany dowód osobisty, wydany przed 1 stycznia 2001 roku, nie stracił ważności.

Jak wskazano wyżej stanowisko obwinionego nie ma żadnego prawnego uzasadnienia. W obowiązującym porządku prawnym obwiniony, jako obywatel Rzeczypospolitej Polskiej nie może dowolnie i wybiórczo decydować o tym czy posiadany dowód osobisty jest ważny. Ustawodawca nie przewiduje takiej możliwości.

Biorąc pod uwagę fakt, że obwiniony nie ma wykształcenia prawniczego i jego sposób rozumowania instytucji prawnych wynika z własnych doświadczeń Sąd odstąpił od wymierzenia kary. W ocenie Sądu takie stanowisko jest zasadne także z uwagi na fakt, że w toku postępowania obwiniony spełnił obowiązek nałożony mocą ustawy.

Zgodnie z art.118 § 1 kpsw należało obwinionego obciążyć zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą.